

CXXXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21. Juni 1920).

Der har i Udvalget været Enighed om, at den betydelige Ændring i Priseniveau og Arbejdsvederlag, der har fundet Sted, siden Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 blev givet, har gjort ønskelig en Ændring i saavel Erstatningsreglerne som Grundlaget for Beregningen af Erstatningen udover den Ændring heri, som med Hensyn til Dagpengeydelsen gennemførtes ved Lov af 9. Maj 1919.

Udvalget har derfor ogsaa kunnet tiltræde de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser sigtende hertil.

Men da Erstatningsydelsernes Højde herefter vil være stærkt præget af den ekstraordinære Tid, hvori vi lever, har der været Enighed om at forkorte Fristen for Lovens Revision; derfor stilles Ændringsforslag Nr. 11. I Tilknytning hertil ønsker Udvalget at bemærke, at Forslag til Revision ventes fremsat saa betids i Samlingen 1923—24, at man tør forvente Behandlingen tilendebragt i den nævnte Rigsdagssamling.

Samtlige Ændringsforslag — undtagen Nr. 1 — er stillede af Udvalget og tiltraadte af Ministeren.

Flertallet, der har stillet Ændringsforslag Nr. 1, finder ikke nogen Grund til at fratage Sygekassenævnet Retten til at indstille Repræsentanter for de forsikrede i Landbrugsafdelingen af Arbejderforsik-

rings-Raadet, saa meget mindre som der i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916, § 9, næstsidste Stykke, er aabnet Mulighed for, at ogsaa Landarbejderforbundet, om det ønsker dette, kan faa Indstillingsret.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 kræver ikke nærmere Omtale; Nr. 4 er foranlediget ved, at man ikke finder tilstrækkelig Grund til at paalægge Arbejdsgiverne den Regnskabspligt, der er paabudt i Lovforslagets § 5; forsikringsmæssige Grunde er neppe i saa Henseende tvingende i alle Bedriftsarter.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5 bemærkes, at der vel i Udvalget har været nogen Stemning for Gennemførelsen af den i § 11 foreslaaede Tilvænningserstatning i ganske særlige Tilfælde, men da Bestemmelsens Rækkevidde kræver mere indgaaende Undersøgelser, skal Udvalget samtidig med at foreslaa, at § 11 udgaar, henstille til Indenrigsministeriet at optage dette Spørgsmaal til nærmere Overvejelse inden den kommende Revision.

Ændringsforslaget til § 16 udtrykker formentlig klarere Meningen med § 16, Litra 2., end Tilfældet er i Lovforslaget.

Under Henvisning til § 12 i Loven af 6. Juli 1916 foreslaar Udvalget, at § 18 udgaar, Ændringsforslag Nr. 8; man fin-